

Franciszek Góreczny urodził się 12 września 1902 roku w Restarzewie, gmina Chociw, powiat Łask, woj. łódzkie. Po ukończeniu szkoły powszechnej w 1919 roku wstąpił do gimnazjum ogólnokształcącego koedukacyjnego Polskiej Macierzy Szkolnej w Bełchatowie, ukończył je w 1923 roku. Wybrał sobie zawód nauczyciela. Latem 1923 roku ukończył dwa kursy metodyczno-pedagogiczne, a w 1924 roku ukończył Kurs Nauczycielski w Pabianicach. Rozpoczął pracę nauczycielską, początkowo w szkole powszechnej w Widawie, a później jako kierownik szkoły w Wielkiej Wsi i Burzeniu.

W czasie wojny i okupacji przebywał w Podklasztorze-Sulejów pow. Opoczno. W międzyczasie wywieziony był na prace przy okopach nad Wisłą koło Puław. Jego rodzina przeżyła gehennę wojenną, prześladowana przez Niemców siostra zamężona zmarła w obozie, brat wrócił z obozu chory. W czasie wojny prowadził tajne nauczanie w Sulejowie. W aktach odnajdujemy pismo Kuratora w Łodzi, w którym zalicza mu 4 lata, 11 miesięcy i 18 dni pracy nauczycielskiej w szkołach polskich na terenach okupowanych od dnia 1 lutego 1940 roku do dnia 18 stycznia 1945 roku. Po wyzwoleniu kontynuował pracę nauczycielską, uczył historii najpierw w Liceum Ogólnokształcącym w Sieradzu, a później w Liceum Ogólnokształcącym im. Adama Mickiewicza w Żychlinie.

Etapy pracy:

Od 1923 r. do 1926 r. nauczyciel w siedmioklasowej szkole powszechnej w Widawie.

Od 1926 r. do 1935 r. kierownik szkoły w Wielkiej Wsi.

Od 1935 r. do 1939 r. kierownik szkoły w Burzeniu.

Od 1940 r. do 1945 r. nauczyciel tajnego nauczania w Sulejowie.

Od 1945 r. do 1952 r. nauczyciel Liceum Ogólnokształcącego w Sieradzu.

Od 1952 r. do 1972 r. profesor Liceum Ogólnokształcącego im. A. Mickiewicza w Żychlinie.

W 1972 r. przeszedł na emeryturę, ale jeszcze przez dwa lata pracował na kontrakcie.

Prof. Góreczny stale się dokształcał:

- w 1949 r. ukończył Kurs Wakacyjny nauki o Polsce i propedeutyki nauk społeczno-ekonomicznych dla nauczycieli szkół średnich w Zgierzu, z wynikiem dobrym,
- w 1951 r. ukończył Centralny Kurs Wakacyjny Historii dla nauczycieli liceów ogólnokształcących w Kłodzku, z wynikiem dobrym,
- w 1954 r. ukończył Wyższą Szkołę Pedagogiczną w Gdańsku ,
- w 1955 r. ukończył Kurs Wakacyjny dla nauczycieli logiki w Pszczynie,
- w 1956 r. ukończył kurs organizacji pracy wychowawczej na Centralnym Kursie w Sulejówku,
- w 1957 r. ukończył Centralny Kurs Historii dla nauczycieli szkół licealnych w Inowrocławiu,

Pracował naukowo jako historyk w Polskim Towarzystwie Historycznym i brał czynny udział w Zjazdach Historyków Polskich, min. we wrześniu 1958r. w Krakowie.

Był wielkim miłośnikiem książek, zgromadził dużą bibliotekę, miał wiele białych kruków, w testamencie przekazał ją swojej rodzinie.

Całe życie był aktywnym działaczem Związku Nauczycielstwa Polskiego. W latach 1923-1939 działał jako prezes ogniska ZNP, najpierw w Widawie, potem w Burzeniu i Sieradzu. Do końca życia był czynnym członkiem i prelegentem w ZNP. Dwukrotnie był delegatem powiatowym na Krajowy Zjazd Delegatów ZNP w Warszawie.

Należał do Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego od 1945 r., był czynnym członkiem, wygłaszał referaty i bywał delegatem na zjazdy powiatowe i wojewódzkie.

Wielkie zasługi położył na polu szerzenia idei oszczędności. Zorganizował i sam prowadził przez wiele lat SKO w Liceum Ogólnokształcącym w Żychlinie. W uznaniu jego zasług, za wkład pracy i osiągnięcia o charakterze wychowawczym jako opiekuna SKO Wojewódzki oddział PKO w Łodzi nadał mu dn. 1 sierpnia 1956 r. dyplom honorowy oraz książeczkę PKO z wkładem pieniężnym.

Lubił bardzo młodzież i pracę z nią. Przez parę lat prowadził szkolne pisemka, zdobywając osobiście papier i troszcząc się o ich wydruk na powielaczu. Był ceniony jako wzorowy nauczyciel; w dowód uznania dla swej pracy przez parę lat otrzymywał dodatek specjalny pieniężny.

Położył wielkie zasługi dla popularyzacji wiedzy historycznej w Żychlinie. Przez wiele lat wygłaszał za pośrednictwem miejskiego radiowęzła cykliczne pogadanki o historii Żychlina i okolic. Prowadził badania naukowe – całe wakacje przesiadywał w bibliotekach naukowych poszukując potrzebnych informacji.

Dla fabryki EMIT w Żychlinie opracował monografię tego zakładu, opracował również monografię *Żychlina Kronika Żychlina od czasów najdawniejszych do grudnia 1966 roku doprowadzona* i okolic, min. Orłowa i Oporowa. Przed śmiercią pisał monografię swej rodzinnej okolicy – Widawy, śmierć przerwała jej dokończenie.

Pochowany został w miejscowości rodzinnej, w Restarzewie.

Jego kolega, pan Ludwik Zalewski wspomina go następująco: aktywny działacz Związku Nauczycielstwa Polskiego oraz stary kawaler, można powiedzieć troszeczkę dziwak i fanatyk poszukiwań starych czasów we wszystkich miejscowościach, gdzie się kiedykolwiek znalazł. Pasjonował się historią, jeździł po różnych okolicach i opracowywał ich dzieje, między innymi historię Żychlina, Orłowa, Oporowa, wielu miejscowości, a nie tylko, bo i swoich stron także.

Anna Maria Wrzesińska